

పదం

శ్రీరంగం

అది రివెన్యూ బస్ స్టాప్ అని బస్సు నడిపి వాళ్ళే మఠివిసాయారు. అందుకే ఎన్నో దిధాల ఎన్నో సైగలతో ఎవరేనా ప్రాధేయ వడినా బస్సు ఆవరు. అక్కడ ఎవరైనా నిలబడ్డారంటే, ఆ స్టాప్ గురించి తెలియని వాళ్ళేనా కావాలి, లేకపోతే ఆడపిల్లలయినా కావాలి.

ఆ స్టాప్ కి వొక స్టాప్ ముందూతర్వాతా అమితంగా జనం. బస్సు గురించి వేచి ఉంటారు. ఆ జనాన్ని చూసి ఆఫీసూ, స్కూలు వేళల్లో బస్సు ఆగదు. అంటే ఆ మూడు స్టాప్ లూ ప్రజలకు కొన్ని నవయూల్లో తేనట్టే.

అక్కడ అర్జుకులూ, ఆడపిల్లలూ అసలే నిలబడరు. నీలబడి వాళ్ళంతా వయస్సులో ఉండి వరిగత్త గలిగేవాళ్ళే. బస్సుని సాధారణంగా స్టాప్ కి కొంచెం దూరంలో

అవుతారని తెలిసి బస్సువెనకాలే వరుగెత్తు తారు బస్సుని చూస్తూనే! దొంగలాగ ముందర బస్సు పరిగెడితే, వెనుక ఆ దొంగను పట్టుకొనే వాళ్ళలాగా విళ్ళూ! వొక్కసారి బస్సు ఎక్కడండే అమూడు స్టాప్ లూ దాటిపోతూంటారు.

రాజారావుకి ఆఫీసు కొత్త, ఇల్లు కొత్త, సంసారం కొత్త యిలా బస్సుల వెంబడి పరిగెత్తడం కొత్త. మొదటిరోజు పరిగెత్తి చెప్పు తెగ్గోళ్ళే ముకున్నాడు. రెండోరోజు వెప్పు సారేమకున్నాడు. మూడవరోజు కాలు జారి చివ్చదినని దెబ్బలు తెచ్చుకున్నాడు.

యీ అవరోధాలతో రోజూ ఆఫీసులేటే! అతని కొలిగ్గో 'నాయనా ప్రాభేషన్ మీద ఉన్నావు, మొదటిరోజు నించి యీ లెట్టు ఏంటి?' అంటూ అతని డీమంకోరే వాళ్ళలాగ అడిగారు.

రాజారావుకి ఆఫీసులో మెంట్ తెచ్చు కొనేందుకు చెప్పలు అరిగేయి. అది నిలుపు కొనేందుకు చెప్పలు తెగసోతున్నాయి, వారం రోజల్లో వొకే చెప్పు తెగినవో, తెగకుండా నాలుగు చోట్లు తెగింది. 'మొదటి జీతం అయినా ఏత్తుకోకుండా యీ చెప్పల మీద పెట్టుబడి వొకటి' అని విసుక్కుంటున్నాడు.

రాజారావు బెడమీదినుంచి లేస్తూ కిటికీ లోంచి చూస్తాడు. నిర్మాణవ్యయంగా బోసిగా కనపడే బస్ స్టాప్ లో ఖాళీగా అవసరం ఉన్న దానికంటే, యింకా రెండు ని ము షా లు ఏక్కువగా ఆగే బస్సు కనపడుతుంది. అతనికి ఆతం ముంచుకు వస్తుంది 'అవసర మైనపుడుతప్ప మిగతా నవయూల్లో యీ బస్సులు వొకటికీ పది కన పడతాయి. మనుషులు స్టాప్ లో తేనపుడే నడుపుతారేంటి యీ ద్రుమవర్షు?'

బుర్రలో బస్సులు పరిగెడుతుంటే అతను బాలేరూం ముందర నలా నీళ్ళ గురించి వవార్లు చేస్తూంటాడు అలా ఎదురు చూసి 'యిక' యీ రోజుకు నీళ్ళూ వు షాడరు స్టాప్ మే గలి' అని ముఖానికి పొడరు అద్దు కునే టైములో 'ఉష్' అంటూ నీళ్ళూ వచ్చిన శబ్దం వినిపిస్తుంది.

'స్వాసంచేసి బయలుదేరండి' అంటూ హేమ. కొత్త పెళ్ళాం మాట మన్నించక పోతే నొచ్చుకోదూ.

వైకంఠసాలి లాంటి ఉదయాన్ని దాటి ఆఫీసులో కాలు పెడితే అక్కడ అద్దాల తలుపుల వెనకాల, కింగ్ సైజ్ గోల్డ్ సా కో తాగుతూ సాములాంటి ఆఫీసరు కళ్ళతోనే తన్ను మింగేస్తూ, నోటితో ఆరోజు చాలా అనన్యంగా తిట్టెడు స్టూపిడ్, ఫూల్, ఇడియట్ అన్న పదాలు వాడుతూ. అందరి ముందూ తన్ను అలా అనేటప్పటికీ బిక్క చచ్చి పోయేడు. 'సారి సార్' అని తన శరీరాన్ని కుర్చీలో చేరేసేడు. తన చుట్టూ ఉన్న వాళ్ళు తన స్థితికి జాలిపడతూ అయ్యోసాసం అన్న ముఖాల్లో కనిపించేరు సాయంత్రం యింటికి వెళుతూండ 'పాడ్ కర్కు 'నాయనా, నీ చాప్ కింద నీళ్ళు వచ్చేరోజు దగ్గరవడింది' అంటూ గట్టి గ మందలించేడు.

'రాజారావు రన్నింగ్ లో మెడల్లు కొట్టే! యూనివర్సిటీకే డిప్లొమా అయిన మన్ను

త్రస్సు చెయ్యడం కష్టం సాధ్యమైతే పని.

అ బిధం నే తాను ప్రమించి సంపాదించిన డబ్బు దానం చెయ్యడమూ కష్టం సాధ్యమే! ఈ రెండు సరికొత్తంగా ఉన్నట్లు కనిపిస్తాయి. చదువుకు తారతమ్యం గోచరించదు. ఈ రెండింటిలో ఏది ఎక్కువ డబ్బు రమ్మ వది? తన సందేహం ధర్మ రాజులతో వానికే కలిగింది ఒకప్పుడు సార్వజనీయంగా తన దగ్గరకు రాగా ఈ విషయాల్నే ప్రశ్నించాడు. దానికి ఆ ముగ్గురు విమిటి చెప్పింది. తెలుసుకోవాలంటే ధర్మ రాజులతో మాట్లాడండి. సందేహం తీరుతుంది. ఆ ముగ్గురు చెప్పింది యిది -

తనస్సు చెయ్యడం దుష్కరమైన కార్యం దానికి నోరు ఉత్తమ గుణాలుండాలి.
 "తన డబ్బు, సహాయం, సత్కర్మ, సమతృప్తి, నిందిత్యం, సుఖం, బుద్ధి, క్రమమున తపోక్షయములు క్రమమున నిన్నియును సూర్యుని తారణముతో"

ఓగ్గు, అపారం, సత్కర్మ, సర్వసమాన భావం, ఇందియోమ లొంగిపోకుండా, శమం, సర్వసంగ వర్జిత్యం తనస్సుకు అవసరం. వీటిలో ఏది లేకపోయినా తనస్సు భ్రంశమవుతుంది. ఈ గుణాలు అలవరచు

ధర్మ పథం

— బులుసు వెంకటరమణయ్య

దానం, తపస్సులలో ఏది దుష్కరం ?

కొనుటకై ప్రశాంతమైన స్థలాలు వెతుక్కుంటూ మహర్షులు అడవులలో ఎవరించ వలసి వస్తుంది. వారు ఉద్రేకాన్ని అణచుకోలేక ఎవరినైనా శపిస్తే - ఆ తపఃఫలాన్ని పొగొట్టుకుని పునఃప్రయత్నం చెయ్యవలసివడే! దానం చెయ్యడంకూడా దుష్కరమే! ఇతరులకు ఇవ్వడంలే సాధారణంగా ఎవ్వరికీ మనస్సు రాదు. ఇతరుల సంపాదించి పెట్టిన సొత్తును - తాను తనవడి సంపాదించ నందున - కొంత దానం చేస్తే - చెయ్యవచ్చు. కాని శ్రమపడి స్వయంగా సంపాదించిన దానిని దానం చెయ్యడం కష్టసాధ్యం.

అయినా తపస్సుకంటే దానమే ఎక్కువ దుష్కరమైనది. తపస్సుకు ఒక్కచోటనే కూర్చోవాలి. వాతావరణం ప్రశాంతంగా ఉండాలి. మానసిక శ్రమ ఎక్కువ. శారీరక శ్రమ స్వల్పం. దానం చెయ్యాలంటే డబ్బు సంపాదించాలి. దానికి శారీరకంగా చాలా శ్రమపడాలి. ఒక్కచోట ఉండడం

సాధ్యంకాదు. స్వాతంత్ర్యం ఉండదు. ఇతరులకు లొంగడం మాత్రమేకాదు, పేన కుడుగా కూడా ఉండవలసి వస్తుంది. ఇలా శ్రమపడి సంపాదించిన ధనాన్ని ఇతరుల కిచ్చాలని బుద్ధి పుట్టదు. అది ప్రాణంకంటే తీసి డబ్బుకోసం ప్రాణాలు విడిచిన వారెందరో ఉన్నారు. తపస్సు స్వీకరణ అర్థం సర్వాశయమై ఉంటుంది.

మరొక విషయం - తపస్సుకంటే దానమే ఉత్తమమని ఉంది. తపస్సు చేసిన వాడు తానే తరిస్తాడు. ఊర్ధ్వగతి అతనికే కలుగుతుంది. ఇందులో స్వార్థం ఎక్కువ. దానం సర్వమైనది. దానివల ఇతరుల ముఖ వడతారు; సంతోషిస్తారు.

ఈ మాటలు విని ధర్మరాజు వీచో తృప్తి పడ్డాడు. తపస్సుకంటే దానమే గొప్పదని అతడు ఆ మార్గాన్నే అనుసరించ దలచాడు.

అప్పుడు వచ్చింది 'సోపానం ఏంటి?' గతం నెన్ను తట్టింది.

మర్యాద అల కెవ్వనో మన తెల్ల చొక్కా, తెలి నిక్కరుతో ఎప్పుడు పరిగెడు మా అని మునివేళ మీద బస్సు అనే స్క్విల్ గురించి ఎదురు చెప్పాడు.

బస్సు సీట్ అధికం చేస్తూ స్టాప్ వెళ్ళు రాజోలింది. ముప్పై మైళ్ళ స్పీడు అందుకుంటూవు బస్సు చూస్తూనే కొంచెం ఆందోళన చెందేడు. దీంతో సమంగా పరిగెత్త గలడా తప. తన ప్రక్క నున్న యంగీలూ, కుర్రాల్నూ, బెల్ బాటవ్వు తీరుబడిగా యిటూ అటూ దిక్కులు చూస్తూ బస్సు గురించి ఆశ వదలుకున్న వాళ్ళలా కనిపించేరు.

బస్సు సాఫ్ట్ క్రాస్ అయింది. 'రన్' అంటూ చొక్కా అరుపు తరచి పరిగెత్తడం

మొదలు పెట్టేడు. తను బయల దేరగానే తన చెనుక సాఫ్ అంతా కదలింది.

తన యముగా పరిగెత్తనున్నాడు. గురూనిచ్చి పరిగెత్తని యిం పూస చేసి పరిగెత్తుతున్నాడు. ఇలానే తను కాలేజీ దినాల్లో పరిగెత్తి ఉంటే నొలంపిక్కికి చాన్సు ఉండేది.

బస్సు ఎంటర్న్ బార్ వేతికి తగల బోతుంది. ఇంతలో ఎవరో మొదలు తన వేళ్ళను తర్వాత చేతికి అందుకుని లోపలికి తాగి 'కొంచెం స్పీడు, అయితే కాని పది పొదండి మాష్ట్రూ' అన్నాడు బొంబురు గొంతుతో.

'ఇంతకంటే స్పీడు, ఇదేం స్పీడ్ మెన్సు పరిగెత్తుతే తెలస్తుంది' అయినా నీమూఖా నికేం తెలమ రెస్పింగ్ గురించి అనుకోవి తల విత్తి ఆ ముఖాన్ని చూపేడు.

అశ్చర్యం అతనే సందేహం లేదు, స్టాప్ లో తన ప్రక్కన నిలబడ్డ ఆ యంగీ చాలా, ఆ ప్రక్క తను - ఆ కుర్రావాలయే. అభికి ఆ సంచె ఆయాన కూడా ఎక్కి పోనోడు వీళ్ళందరూ జడల్లా స్టాపులో నిలబడ్డవాళ్ళే.

మెడల్లుపొంది కాలేజీలో పరుగు సందెం గెలిచేడు కానీ వీళ్ళ ప్రవీసుకు పైముకి వెళ్లేందుకు - అంత పెద్ద ఆయుధాన్ని వాడుతున్నారు.

తను వీళ్ళతో సమంగా పరిగెత్తి బస్సు అందుకోగలడా?

వీళ్ళతో సమంగా తను ఎప్పుడూ పరి గెత్తలేడు.

అఫీసుకి పైముకు ఎప్పుడూ పోమా లేడు మరి నడిచిపోవడం ఉత్తమం చాలా తా అనిపించింది తన నిగ్గు.